

Efterregninger, det er Bygherren. Naar der ikke senere skal føjes noget til den oprindelig planlagte Bygning, kommer der selvfølgelig ikke Efterregninger, men naar man kommer i Tanker om, at der skal gøres betydeligt mere, maa der naturligvis komme Efterregninger.

Hvad dernæst Materialet angaar, maa jeg sige, at jeg ved Selvsyn har forvisset mig om, hvorledes Forholdet er, og jeg kan forsikre, at det ikke er 1ste Klasses Materialer og heller ikke 2den Klasses, men 3die Klasses. Naar man ser Tagdækket og Bræderne, der ligge under Tagpappet, har man Indtrykket af, at det er en fattig Mand, der bygger, en Mand, der har maattet hutle sig igennem saa godt, han kunde, og som er nødt til at tage det billigste Materiale, fordi han ikke har Raad til at bygge, som det skulde være, naar det skal være 1ste Klasses. Der er smaa Lapper paa Tagpappet og daarlige Bræder til Underlag, og i det hele faar man Indtrykket af, at det er den rene Fattigdom, der hersker der, og at man har maattet hutle sig igennem paa bedste Maade. Det har jeg paatalt, og det viser sig altsaa, at dette at skaffe gode Materialier har man ikke naaet paa den Maade, hvorpaa Arbejdet er blevet udbudt.

Saa er der endelig den tredie Grund, at Arbejdet skulde være rettidigt færdigt. Den første Bygning, som under Dagsmulkt skulde være færdig den 1. August — ja, jeg ved ikke, om den er færdig nu, det maa da i alt Fald være i den allernyeste Tid, Fristen er sikkert nok overskreden betydeligt, og saaledes vil det ogsaa gaa med Hovedbygningen.

Af de tre Bevæggrunde, som foranledigede Ministeren til at give Arbejdet til det københavnske Firma, har saaledes ingen slaaget til. Ja, jeg ved ikke, hvorledes det forholder sig med Hensyn til Efterregninger, men jeg antager, at hvis Egnens Haandværkere havde faaet Arbejdet, var der ingen Efterregninger kommet, hvis der ikke var stødt ny Arbejder til. Altsaa gode Materialier er der ikke anvendt, og Arbejdet er ikke blevet rettidigt færdigt. Derimod skete der det, at da Egnens Haandværkere prøvede paa at faa en Del af Arbejdet at udføre, sagde Køhler: Det er for meget, I forlange, saa meget kan jeg ikke betale. Saa sagde de: Vi ere villige til at udføre alt Arbejdet og skaffe alt det, som Entreprisen til Køhler omfatter, og saa tilbyde vi Køhler 10,500 Kr. i ren Fortjeneste, fordi han har haft Hovedentreprisen. Vil han saa

overlade os hele Arbejdet, ville vi udføre det kontraktmæssigt med gode Materialier. Det vilde Køhler ikke, det var for lille en Avance. Er det at bygge billigt for Staten? Det forekommer mig at være en saa uheldig Ordning, som vel tænkes kan.

Hvad jeg her har fremført, er det, jeg har nævnt i Bladet, og det, om hvilket Regeringsbladet „Horsens Folkeblad“ har erklæret, at det passer i et og alt, er fuldstændig korrekt, men bagefter bruger det samme Fremgangsmaade som det ærede Medlem, idet det angriber, at den Slags Ting fremdrages i Pressen. Ja, det var rart at blive fri derfor, eventuelt ogsaa at blive fri derfor her i Salen. Jeg antager, at det ærede Medlem for Bjerrekredsen faldt over mig, fordi jeg sagde, hvad han skulde have sagt. Men der vil komme en slem Dag for ham, den Dag, da han skal ud paa Vælgermøderne og fortælle sine Vælgere, hvordan han bar sig ad med at fortælle Justitsministeren, hvordan hans Optræden bliver bedømt i Bjerrekredsen. Det kan jo være, at han saa siger det om Justitsministeren, som han burde have sagt her.

Jeg skal derefter gøre et Par Bemærkninger til det ærede Medlem fra Hornslet (N. P. Jensen). Han kom i Aftes ind paa en Omtale af mine Udtalelser om Socialismen og mente, det var noget rent galt, jeg havde sagt. Det maa da erindres, hvad der gav Anledning til, at jeg udtalte mig om Socialismen. Det var først dette, at den højtærede Landbrugsminister i Fjor fremkom med et Forslag til Socialdemokraterne om at faa overladt et Stykke Jord til at gøre Forsøg med Fællesdrift, og da dette Tilbud ikke straks blev modtaget, har Regeringspartiets Mænd i Sommer faret Landet rundt og fortalt, at Socialdemokraterne ikke troede en Smule paa deres Teorier. Endvidere var der dette, at Reformpartiets Formand, da han tog Ordet ved Finanslovbehandlingen, forlangte at faa Oplysning om den socialistiske Stat. Endelig udtalte den højtærede Konseilspræsident, at det næsten ikke var muligt at faa os til at tale om den socialistiske Stat ude i Landet. Nu kommer det ærede Medlem for Hornslet i Aftes og beklager sig over, at vi idelig og idelig tale om den socialistiske Stat, at vi tale om den tidlig og silde, og jeg ved naturligvis ikke, hvad der af dette er det rigtige; jeg antager, vi tale om den, naar Tid og Lejlighed er. Men naar det ærede Medlem siger, jeg har sagt, at jeg kendte intet til det socialistiske Samfund, er det